

Selvpresentasjon for kandidater til ny biskop i Hamar bispedømme

1 Gi en kort beskrivelse av deg selv.

Jeg er vokst opp i Oslo. Barne-og ungdomstid var preget av mye deltakelse Indremisjonen. I studietiden endret jeg syn på mye og orienterte meg mer mot kirken enn mot lekmannsorganisasjonene. Siden har sett på meg selv som en folkekirke-teolog. Jeg er gift med Jorunn Økland og vi har to døtre (25 og 20 år).

Som prest har jeg jobbet med religionsdialog i Emmaus (nå Kirkelig dialogsentor) hvor jeg også var daglig leder, jeg var menighetsprest i Church of England tidlig på 2000-tallet, siden sokneprest i Oslo i mange år, og er nå prost i Sør-Gudbrandsdal. Jeg har hatt mange studieopphold, og mangeårig tilknytning til Aten/Hellas hvor jeg har studert kristendommens første formative periode.

2 Hva er viktig og kjennetegner deg som teolog?

For meg er teologi knyttet sammen med det kirkelige oppdrag, de kirkelige tjenestene og kirkelig strategi. I det Nye Testamentet finnes en radikal åpenhet der Guds rike er åpent for alle og Guds kjærlighet søker å nå alle. Jeg leter etter en teologi og praksis som har den samme radikale åpenhet mot verden og mot mennesker i vår tid. Jeg legger vekt på to ting for at denne radikale åpenhet skal kunne erfares av mennesker i dag gjennom kirkens tjenester:

- For det første at gudstjenester og kirkelige handlinger bidrar til å skape tilhørighetserfaringer og ikke det motsatte. Det handler om hva som sies i forkynnelsen, men også andre forhold. Måten gudstjenesten og de kirkelige handlingene ledes på, skaper også tilhørighets-erfaringer til kirken. Kirkens tjenester skal "lede troen" og nære håpet. Det handler om å vise veien til en meningsbærende praksis der "hellige rom" oppleves å være for "alminnelige liv".

- For det andre at troen ikke gjøres banal. Det viktigste for å unngå dette er kunnskap om samtiden og den kristne overleveringen. Jeg ønsker å vise mangfoldet og rikdommen i den kristne arven og tydeliggjøre at kristen tro, også i dag, har mange mulige tilknytningsformer og livsuttrykk. Troen er ikke et standpunkt, men flere mulige livsveier. De første kristne ble faktisk kalt "veien" (Apg,9.,2), og Jesus sier "følg meg".

3 Hvilken ledererfaring har du og hvordan vil du karakterisere deg selv som leder.

Jeg er prost i Sør-Gudbrandsdal, jeg har vært leder av Fagforbundet Teologene, jeg har vært sokneprest i en omstillingsprosess der fem sokn ble slått sammen til ett, og fem prester skulle finne sammen i nye roller. Jeg har også ledet frivillige i mange sammenhenger i Norge og England. Kirkens tjenester utøves på lokale steder og gjennom enkeltmenneskers innsats. I min ledelse legger jeg vekt på å tilrettelegge slik at den enkelte skal kunne yte sitt beste ut fra egne forutsetninger der vedkommende er. For å få til godt samarbeid på hvert sted, er jeg opptatt av å tydeliggjøre roller og rammer. Jo mer man forstår hvordan og hvorfor de forskjellige rollene er fordelt i et arbeidsfelleskap, jo enklere er det å for den enkelte å fylle rollen og ha realistiske forventninger til kolleger.

Kirke og samfunn endrer seg raskt. Som leder jeg opptatt av å forklare nødvendigheten av endringene vi gjør, og peke på nytten av dem.

4. Hvordan kan du i lederrollen som biskop være med å realisere Den norske kirkes visjon?

Som leder for ansatte, råd og frivillige vil jeg gjerne være tilstede og lytte og bidra til inkluderende beslutningsprosesser. Også her vil jeg bidra til tydelige rammer og finne ordninger der enkeltpersoner og grupper yter sitt beste - sammen. Det er viktig å stoppe energilekkasjer som finnes i konflikter.

Jeg ønsker bidra til å synliggjøre og fokusere på det vi som står sammen om gjennom å være med å definere felles mål.

Jeg vil bruke rollen som biskop til å skape størst mulig rom i Dnk, (se spørsmål 2). Biskopene har en type lederrolle som er med på definere og eksemplifisere hva kirkens tro og praksis er i samfunnet. Ved å la troen fortsatt være et åpent rom, tror jeg flere har en himmel over livene sine.

5. Hva ser du som hovedutfordringer og muligheter i Den norske kirke i tiden fremover?

Utfordringer:

- For kirken er viktig å bli en mer attraktiv arbeidsgiver og rekruttere flere kirkelige medarbeidere.
- Det er svært viktig å fortsette å produsere gode "bruker-erfaringer" i de kirkelige tjenestene, dåp, konfirmasjon, bryllup og gravferd. I dette arbeidet tror jeg vi må øke ambisjonsnivået når det gjelder kvaliteten på tjenestene og erfaringene folk får når de tar i mot kirkens tjenester.
- Det er viktig å fortsette å levere godt på de samfunnsoppdrag vi har (dødsbud, krise i lokalsamfunn og nasjon, diakoni).
- Det er viktig å fortsette å utvikle den kirkelige undervisningen til barn og unge.
- Det er viktig å fortsette å utvide diakonibegrepet i tjeneste for hele skaperverket som nå lider.

Muligheter: Gjennom gudstjenester, kirkelige handlinger, kirkelig undervisning og diakoni kan Dnk fortsette å få bære fram håp i enkeltmenneskers liv, i samfunnet og verden.

6 Hva vil du særlig legge vekt på i tjenesten som biskop og hva er kjernen i din forkynnelse.

Dersom jeg blir biskop vil jeg særlig legge vekt på å finne en god balanse mellom å bygge tillit og utfordre. Det gjelder både internt i organisasjonen, men også i samfunnet.

Om min forkynnelse har jeg sagt mye i spørsmål to. Håp og kjærlighet er sentrale elementer i min forkynnelse. Jeg er også opptatt av å formidle kunnskap om bibelen, den tidlige kristendommen og kristen tradisjon. Forkynnelsen skal gi enkel tilknytning til troen, men også muligheten til fordypelse.

7 Hva tenker du kan bli spesielt utfordrende for deg i rollen som biskop?

Rosemarie og Solveig har fylt bisperollen i Hamar på en veldig god måte. Særlig har de opparbeidet en veldig bred tillit i befolkningen i bispedømmet. Det blir en utfordring å bygge samme tillit uansett hvem som blir biskop. Jeg tror den som blir biskop må gi seg selv

flere år til å lære seg å være biskop i Hamar og vokse inn i rollen. Jeg har vært i bispedømmet i over 2 år, men trenger fortsatt tid til å lære det bedre å kjenne. Jeg ser på den store arbeidsmengden som en utfordring. Dette er en krevende jobb rent tidsmessig. Jeg er villig til å ta den belastningen, samtidig som jeg må finne grenser som gjør det mulig å leve i jobben.

8 Hva kan du med din kompetanse tilføre Hamar bispedømme og bispekollegiet?

Jeg har jobbet i forskjellige sammenhenger og krysset flere grenser, bl.a. har jeg vært prest i den engelske kirken. Dette gir meg perspektiver som er nyttige. Så har jeg vært fagforeningsleder. Det gir meg en særlig forståelse av kirken som arbeidsplass. Folk sier jeg er god på strukturer, og til å utvikle strategier. Jeg tror jeg vekker tillit hos folk.

9 Hvordan vil du være samlende og ivareta mangfoldet i bispedømme?

Kirken er, og skal være, et stort fargerikt fellesskap. Jeg vil være tydelig på at vi må tåle hverandres forskjeller. Så vil jeg bidra til å synliggjøre og tydeliggjøre alt som binder oss sammen til tross for forskjellene.

10 Hva motiverer deg til å gå inn i tjenesten som biskop?

Det viktigste er at folk jeg har stor tillit til, har bedt meg stille som kandidat til biskop i Hamar.

Som prost merker jeg også at jeg gjennom min ledelse bidrar til å gjøre kirken bedre og folk rundt meg blir mer fornøyde.

Jeg har en respekt for det jeg selv står for, og opplever det som viktig for kirken. Jeg vil at mine verdier, synspunkter og min teologi skal værere med på å utvikle og lede kirken videre.

11 Hamar bispedømme er kjent som et typisk folkekirkebispedømme, med visjonen "Hellige rom for alminnelige liv" Hvilke tanker gjør du deg om visjonen og folkekirkebegrepet.

"Folkekirke" er for meg først og fremst en insistering på at kirken er alle de døpte. De folkekirkelige ritene, dåp, konfirmasjon, kirkelig vielse og gravferd, er tilstrekkelige til å skape en kristen identitet og kirkelig tilhørighet. De kirkelige tjenestene "deles ut" i raust og rikelig monn og den enkelte finner selv ut hvordan tilhørigheten skal være. "Hellige rom for alminnelige liv" holder fram visjonen at kirkens tjenester ved kirkelige handlinger kan være møtepunktet mellom folks liv og det hellige.

Folkekirkebegrepet er for mange også knyttet til det samfunnsoppdrag som Dnk har fått gjennom lovverket, der vi utfører oppdrag på vegne av samfunnet. Det gjelder for eksempel, å gå med dødsbud, kriseberedskap, gravferdsforvaltning, skole-kirke-samarbeid osv. Så lenge samfunnet ber oss om å fylle disse rollene skal kirken gjøre det. Jeg mener det er viktig å fastholde at folkekirken ikke blir borte selv om disse oppgavene kommer til å bli tonet ned i årene som kommer.